

PARDUOTA JAU 26 MILIJONAI EGZEMPLIORIŲ

CAMILLA LÄCKBERG

AUKSINIS NARVELIS

IŠDUOTOS MOTERS KERŠTAS BUS ŽIAURUS

OBUOLYS

CAMILLA LÄCKBERG

AUKSINIS NARVELIS

Romanas

Vertė
LINA BALSEVIČIENĖ

OBUOLYS

1 DALIS

– Gal ji tik sužeista? – ištare Fei.

Neatlaikiusi žvilgsnių ji nudelbė akis į stalą. Akimirką galvoje sušmėžavo dvejonė. Tačiau tada pasigirdo tas užuojautos kupinas balsas:

– Ten buvo siaubingai daug kraujo. Per daug iš tokio smulkaus sudėjimo žmogaus. Bet nenoriu spėlioti, kol savo vertinimo nepateikė medicinos tarnybos pareigūnas.

Fei linktelėjo. kažkas padavė jai vienkartinę stiklinę su vandeniu. Jos rankos taip drebėjo, kad keliant stiklinę prie lūpų keletas lašų užtiško ant jos smakro ir nuvarvėjo ant palaidinės. Šviesiaplaukė policininkė geromis žydromis akimis palinko į priekį ir padavė jai servetėlę.

Ji ėmė lėtai valytis. Ant šilkinės palaidinės nuo vandens liks bjaurios dėmės.

Tačiau ne tai dabar buvo svarbiausia.

– Taigi vilties nėra? Net menkiausios?

Policininkė pažvelgė į savo kolegę, o paskui papurtė galvą. Ji kruopščiai rinko žodžius:

– Kaip jau sakiau, savo išvadas turi pateikti gydytojas, remdamasis įkalčiais nusikaltimo vietoje. Tačiau sprendžiant iš visko, persiši tik vienas paaiškinimas: jūsų buvęs vyras Džekas nužudė jūsų dukrą.

Fei užsimerkė ir užgniaužė besiveržiančią raudą.

DŽIULJENA GALIAUSIAI UŽMIGO. Jos plaukai buvo netvar-kingai išsidraikę ant rausvos pagalvės. Kvėpavimas ramus. Fei paglostė jos skruostą – švelniai, kad nepažadintų.

Džekas tą vakarą buvo pakeliui namo iš verslo susitikimo Londone. O gal Hamburge? Fei tiksliai neatsiminė. Namo jis grįš pavargęs ir įsitempęs, bet ji pasirūpins, kad jis deramai atsipalaiduotų.

Ji atsargiai uždarė miegamojo duris, ant pirštų galų išlino į prieškambarį ir patikrino, ar užrakintos laukujės durys. Grįžusi į virtuvę ranka perbraukė stalviršį. Trys metrai marmuro. *Carrera*, žinoma. Bet jis toks absurdiškai nepraktiškas – akytas marmuras viską sugeria kaip kempinė ir paviršiuje jau matyti ne viena bjauri dėmė. Bet Džekas niekada net nesvarstė rinktis kažką praktiškesnio. Virtuvė šiame bute *Narvavägen* gatvėje kainavo nei daug, nei mažai – apie milijoną kronų, netaupyta visiškai niekam.

Fei paėmė butelį *Amarone* ir ant stalo krašto padėjo vyno taurę. Taurės skambtelėjimas, palietus marmurą, pilamo vyno kliuksėjimas – šie garsai buvo svarbiausi tais vakarais, kai Džeko nebūdavo namuose. Ji atsargiai įsipylė vyno, kad ant balto marmuro neatsirastų naujų dėmių, ir užmerkė akis keldama taurę prie lūpų.

Ji pritemdė apšvietimą, o tada nuėjo į prieškambarį, kur ant sienos kabėjo juodai balti jos, Džiuljenos ir Džeko portretai. Juos fotografavo Keitė Gabor, neoficiali sosto įpėdinės princesės fotografė, kuri kasmet padarydavo po naują rinkinį žavių karališkosios šeimos vaikų su sniego baltumo apdais, žaidžiančių rudeninių lapų fone, nuotraukų. Jiedu su Džeku nusprendė, kad fotosesija

turėtų vykti vasarą. Jie stovėjo jūros fone, atrodė atsipalaidavę ir žaismingi. Per vidurį buvo Džiuljena švelnaus pajūrio vėjo draikomais šviesiais plaukais. Visi apsirengę baltai, suprantama.

Ji buvo apsirengusi paprastą medvilninę *Armani* suknelę, Džekas vilkėjo *Hugo Boss* marškinius ir atraitotas kelnės, o Džiuljena buvo su nėriniuota suknele iš *Stella McCartney* kolekcijos vaikams. Prieš kelias minutes iki fotosesijos jie susikivirčio. Ji neatsiminė, dėl ko kilo kivirčas, tik tai, kad tai buvo jos kaltė. Tačiau nuotraukose to nebuvo matyti.

Fei užlipo laiptais aukšty. Prie Džeko darbo kambario durų ji akimirką sudvejojo, o tada stumtelėjo ir atidarė duris. Kambarys buvo įrengtas bokšte su langais į visas puses. Unikalus erdvių išdėstymas unikaliame name, kaip sakė nekilnojamojo turto agentas, aprodymas butą prieš penkerius metus. Tuo metu ji jau laukėsi Džiuljenos ir galva buvo pilna šviesių ateities lūkesčių.

Jai patiko šis kambarys bokšte. Ta erdvė ir pro langus sklindanti šviesa leido jai pasijusti tarsi skristų. O dabar, kai lauke tamsu, skliautuotos sienos apgaubė ją lyg jaukus kokonas.

Ji pati parinko kambario, kaip ir viso buto, dekorą. Ji išrinko tapetus, knygų lentynas, stalą, nuotraukas ir paveikslus ant sienų. O Džekui patiko jos darbas. Jis niekada neabejojo jos skoniu ir visada ypač didžiudavosi, kai svečiai paprašydavo jų namų interjero dizainerio telefono.

Tokiomis akimirkomis jis leisdavo jai suspindėti.

Nors visi kiti kambariai buvo įrengti šiuolaikišku stiliumi – neapkrauti detalėmis ir erdvūs, Džeko darbo kambario stilius buvo vyriškesnis. Sunkesnis. Šiam kambariui ji skyrė daugiau pastangų, negu Džiuljenos ir visam butui. Džekas čia ketino praleisti daug daugiau laiko, priimdamas svarbius sprendimus, kurie turės įtakos

jų šeimos ateičiai. Mažiausia, ką ji galėjo padaryti, tai čia, beveik debesyse, sukurti jam saugų prieglobstį.

Fei su pasitenkinimu ranka perbraukė Džeko stalą. Stalas rusiškas, pirkta aukcione *Bukowski* parduotuvėje. Kažkada jis priklausė Ingmarui Bergmanui. Džekas nebuvo didelis Bergmano gerbėjas – veiksmo filmai su Džekiu Čianu ar komedijos, kuriose vaidino Benas Staileris, labiau atitiko jo skonį – tačiau tiek jam, tiek jai labiau patiko baldai, turintys vienokią ar kitokią istoriją.

Aprodydamas butą svečiams jis visuomet dukart delnu paplešnodavo per stalą ir tarsi tarp kitko pasakydavo, kad šis puikus baldas kadaise stovėjo pasaulinio garso režisieriaus namuose. Fei kaskart jam nusišypsodavo, nes kai jis tardavo šiuos žodžius, jų akys paprastai susitikdavo. Tai buvo vienas iš tūkstančių dalykų, kurie gyvenime juos siejo. Kaip ir visi tie slapti žvilgsniai, reikšmingi ir nereikšmingi gestai, kurie ir sudaro santykius.

Ji įsitaisė kėdėje už stalo ir pasisuko veidu į langą. Lauke snigo, tačiau vos pasiekusios žemę snaiгės virto pažliugusiu purvu. Palinkusi į priekį ir pažvelgusi žemyn ji matė, kaip tamsų vasario vakarą blaškosi vienišas automobilis. Vairuotojas galiausiai pasuko į *Banératan* gatvę ir nuvažiavo miesto centro link. Akimirką ji pamiršo, ką čia veikia ir kodėl sėdi Džeko darbo kambaryje. Taip lengva buvo pasinerti į tamsą ir leistis užhipnotizuojamai lėtai per tamsą besibraunančių snaiгиų.

Fei sumirksėjo, atsisėdo tiesiai ir pasisuko su kėde į didelį *Mac* kompiuterio ekraną. Tada pajudino pelę ir ekranas užsižiebė. Kažin, kur Džekas padėjo tą kilimėlį pelei, kurį ji padovanojo jam per Kalėdas – tą su jos ir Džiuljenos nuotrauka. Vietoje jo buvo šlykštus mėlynas *Nordea Bank* kilimėlis – kalėdinė dovana privatiems banko klientams.

Ji žinojo slaptažodį: *Džiuljena2010*. Na, bent jau darbalaukio fono nuotrauka nebuvo susijusi su *Nordea* – ten vis dar buvo Marbeloje fotografuota ji ir Džiuljena. Nuotraukoje jos abi gulėjo prie jūros, Fei laikė pakėlusį savo dukrą aukštai į dangų. Jos abi juokėsi, nors Fei juokas buvo labiau juntamas nei matomas, nes ji gulėjo ant nugaros, o jos plaukus skalavo vanduo. Ryškiai mėlynos Džiuljenos akys žiūrėjo tiesiai į kamerą, kiaurai per objektyvą. Tiesiai į tokias pat mėlynas Džeko akis.

Fei pasilenkė arčiau ekrano. Jos akys tyrinėjo savo pačios įdegusią kūną, žvilgantį nuo druskos ir vandens. Nors tada buvo praėję vos keli mėnesiai po gimdymo, ji buvo geresnės formos nei dabar. Pilvas buvo plokščias. Rankos lieknos. Šlaunys laibos ir stangrios. Dabar, praėjus beveik trejiems metams, ji svėrė mažiausiai dešimt kilogramų daugiau nei tada Ispanijoje. Gal net penkiolika. Jau kurį laiką ji nedrįso svertis.

Ji atplėšė žvilgsnį nuo savo nuotraukos ekrane ir atidarė naršyklės langą, kuriame spragtelėjo ant eilutės su užrašu *Istorija*, o paieškos lange įrašė *porn*. Ekrane viena po kitos radosi puslapių nuorodos, išrikiuotos pagal apsilankymo datą. Jai prieš akis atsivėrė Džeko pastarųjų mėnesių seksualinės fantazijos. Jo libido žiny-nas. „Seksualinės fantazijos pradedantiesiems“

Spalio 26-ąją jis žiūrėjo du vaizdo įrašus: *Russian teen gets slammed by big cock* ir *Skinny teen brutally hammered*. Apie porno pramonę galite sakyti ką norite, bet bent jau antraštės čia paprastos ir aiškios. Jokių mėginimų pagražinti ar sušvelninti, meluoti apie tai, kas laukia ir ką nori pamatyti žiūrovas kitapus ekrano. Atviras ir nuoširdus dialogas, jokių apgavysčių.

Džekas porno žiūrėjo nuo pat jų pažinties pradžios, kartais ir ji pati tai darydavo, kai namuose nieko daugiau nebūdavo. Ji

pašaipiai žiūrėjo į drauges, kurios sakydavo, kad jau jų vyrams net minties nekiltų žiūrėti porno. Tai juk grynų gryniasias prigimties slopinimas.

Džekas niekada neleido, kad jo pomėgis žiūrėti porno kaip nors paveiktų jų seksualinį gyvenimą. Niekada nereikėjo rūpintis dėl tokio pasirinkimo. Tačiau jau kurį laiką jos paguodos jam nebereikėjo, o pasitenkinimą jis gaudavo žiūrėdamas į brutaliai dulkinamą perdžiūvusią paauglę.

Su kiekvienu vaizdo įrašu gumulas jos skrandyje vis didėjo. Visur buvo jaunos, laibos ir paklusnios mergaitės. Džekui visada patiko jaunos ir lieknos moterys. Jis nepasikeitė. Pasikeitė ji. Juk daugelis vyrų norėtų, kad jų moterys būtų būtent tokios? Östermalme nėra vietos senti ir storėti. Moterims tai tikrai.

Vieną vaizdo įrašą per pastarąjį mėnesį Džekas žiūrėjo septynis ar aštuonis kartus. Jo antraštėje puikavosi užrašas: *Young petite schoolgirl brutally fucked by her teacher*. Fei paspaudė *play*. Ekrane pasirodė jauna moksleivė trumpu languotu sijonu, balta palaidine, kaklaraiščiu, kojiniųėmis ir susipynusi dvi kasas kaip Pepė Ilgakojinė. Atrodo, jai sunkiai sekasi ruošti namų darbus, ypač biologijos. Informavę dukrą, kad pasirūpino korepetitoriumi, rūpestingi tėveliai palieka ją vieną namuose. Suskamba durų skambutis. Prie durų stovi per trisdešimties metų vyras. Jis vilki švarku su lopais ant alkūnių ir rankoje laiko portfelį. Jie eina į ryškiai apšviestą virtuvę. Mergina pasiima savo namų darbus ir atsiverčia knygas. Jie mokosi žmogaus raumenis.

„Kai pasakysiu raumens pavadinimą, noriu, kad parodytum jį ant savo kūno. Gerai?“ – paklausia mokytojas žemu balsu.

Mergina išpučia akis ir patempusi lūpą linkteli. Jai pavyksta parodyti du raumenis. Jam ištarus *gluteus maximus*, kuris yra

užpakalio raumuo, ji pakelia sijoną demonstruodama jam savo apatinius ir parodo pirštu į išorinę šlaunies dalį. Mokytojas šypsodamasis purto galvą.

„Atsistok ir aš tau parodysiu“, – ištaria jis.

Ji atsistumia su kėde atgal ir atsistoja. Uždeda savo didelį delną ant vidinės jos kelio pusės ir lėtai slenka aukštyn po sijonu. Jis kilsteli jos sijoną aukščiau ir patraukia į šoną apatinius. O tada įkiša pirštą vidun. Mergina sudejuoja. Tobula porno filmų dejonė. Nors veide atsispindi nuoširdi nuostaba ir kaltė. Kaip patvirtinimas žiūrinčiajam, kad ji supranta, jog neturėtų to daryti. Kad toks elgesys labai nepadorus. Tačiau ji nieko negali padaryti. Pagunda tokia didelė, kad ji negali atsisipirti.

Jis įkiša pirštą dar keletą kartų. O tada palenkia ją virš stalo ir išdulkina. Ji šaukia ir dejuoja nagais įsikibusi į stalą. Maldauja nesusitoti. Kulminacija įvyksta tada, kai jis paprašo jos užsidėti akinius – jie bus kažkur nukritę veiksmui įsisiūbavus.

O tada baigia jai ant veido. Jos veidas iškreiptas malonumo, burna pusiau praverta ir godžiai laukianti jo sėklos.

Porno filmai tikriausiai aiškiausiai parodo, kaip brangiai vyrai vertina savo sėklą. Ji iškilmingai atiduodama kvapo netekusioms ir nuolankioms moterims pusiau pravertomis burnomis – visada pusiau pravertomis burnomis, tarsi tai būtų brangiausia dovana.

Pora pelės paspaudimų ant šlykštaus *Nordea* kilimėlio Fei perjungia kompiuterį atgal į budėjimo režimą. Jei Džekas to nori, jis tai ir gaus.

Ji atsistūmė su kėde nuo stalo, ir jai stojantis kėdė tarsi apgailestaudama sugirgždėjo. Lauke jau buvo visiškai tamsu. Nebesnigo. Pasiėmusi savo vyno taurę ji išėjo iš kambario.

Savo drabužinėje Fei turėjo visko, ko jai galėjo prireikti. Ji pažvelgė į laikrodį. Pusė dešimtos. Džeko lėktuvas jau turėtų leisti, netrukus jis sės į taksi. Jis, be jokios abejonės, naudojasi Arlandos oro uosto VIP paslauga, todėl oro uoste neturėtų ilgai užtrukti.

Ji greitai palindo po dušu ir nusiskuto dar visai trumpus plaukelius virš genitalijų. Kruopščiai nusipraususi ji pasidažė, tačiau ne taip, kaip visada, o šiek tiek atmetinai, kaip tai darytų kažkas, turintis mažiau patirties. Gausiai paryškino skruostus skaistalais, blakstienas sodriai padažė tušu ir galiausiai – vyšnaitė ant torto – padažė lūpas rožiniu kaip kramtomoji guma lūpdažiu, kurį rado savo kosmetinės dugne, – veikiausiai jis buvo pridėtas kaip dovana kokio nors renginio metu.

Džeko lauks ne ji – ne Fei, ne jo žmona, ne jo vaiko motina, jo lauks kažkas jaunesnė ir tyresnė, kažkas, ko dar nebuvo lietęs joks vyras. Štai ko jam reikia.

Ji išsirinko vieną iš Džeko siaurų pilkų kaklaraiščių ir nerūpestingai užsirišo sau ant kaklo. Dar užsidėjo jo skaitymo akinius, kurių jis taip gėdijosi ir vengė rodytis viešumoje, todėl paslėpdavo juos kaskart, kai turėjo lankytojų. Akiniai buvo stačiakampiai, juodais rėmeliais *Dolce & Gabbana*. Fei pažvelgė į veidrodį norėdama įvertinti rezultatą. Ji atrodė dešimčia metų jaunesnė. Beveik tokia, kokia ji buvo, kai išvyko iš Fjellbakos.

Dabar ji nebuvo niekieno žmona. Niekieno motina. Tobula.

Fei įsėlino į Džiuljenos kambarį pasiimti vienos iš jos knygų ir rožinio pieštuko. Džiuljena kažką sumurmėjo per miegus ir ji sustingo vietoje. Negi prabus? Ne, jos kvėpavimas vėl nurimo.

Ji nuėjo į virtuvę įsipilti dar vyno, tačiau stabtelėjo ir iš dėžutės išsitraukė vieną Džiuljenos plastikinių puodelių. Ji pripildė didelį

Hello Kitty puodelį raudonojo vyno – tą su dangteliu ir šiaudeliu. Bus kaip tik.

Kai laukųjų durų spygoje pasisuko raktas, ji sėdėjo vartydama *The Economist*, kurį Džekas primygtinai reikalavo palikti ant kavos stalelio. Ji buvo vienintelė šeimoje, kuri iš tiesų jį skaitė.

Džekas pastatė savo lagaminėlį ant žemės, nusiavė batus ir įstatė į juos kedro medienos blokelius, kurie padėjo išlaikyti minkštų rankų darbo itališkos odos batų formą. Fei sėdėjo nejudėdama. Kitaip, nei jos įprastai naudojamas *Lancôme* lūpų blizgis, rožinis lūpdažis buvo lipnus ir skleidė šiek tiek sintetinį kvapą.

Džekas atsargiai atidarė šaldytuvą. Jis jos dar nepastebėjo. Stengėsi netriukšmauti – tikriausiai galvojo, kad ji su Džiuljena jau miega.

Ji stebėjo jį iš svetainės, slepiama prieblandos. Tarsi prašalaitis, slapčia žiūrintis pro langą vidun, ji galėjo stebėti savo vyrą jam to nežinant. Džekas visada būdavo įsitempęs. Tačiau dabar, kai manė, kad jo niekas negali matyti, jo judesiai buvo kitokie. Jis buvo atsipalaidavęs, beveik nerūpestingas. Paprastai tiesus jo kūnas dabar buvo šiek kumptelėjęs, tik vos vos, tačiau pakankamai, kad žmogus, pažįstantis jį taip gerai, kaip ji, pastebėtų skirtumą. Jo veidas buvo lygesnis, jame nebuvo tos nuolat įsirėžusios susirūpinimo raukšlės, kuri šiomis dienomis buvo ypač ryški net ir pasibuvimuose, glaudžiai persipynusiuose su jo karjera, jų gyvenimu, kur juokas ir taurių skambesys kitą dieną galėjo virsti multimilijoniniu sandoriu.

Ji prisiminė, koks Džekas buvo jaunystėje, kai jie pirmą kartą susitiko. Tas jo šelmiškas žvilgsnis, linksmas juokas, tos rankos, kurių jis negalėjo nuo jos atplėšti.

Šaldytuvo lemputė apšvietė jo veidą ir ji negalėjo atitraukti nuo jo akių. Ji mylėjo jį. Mylėjo jo plačią nugarą. Mylėjo jo dideles rankas, kurios dabar kėlė sulčių pakelį prie lūpų. Netrukus jos bus ant jos, jos viduje. Dieve, kaip ji to ilgėjosi.

Galbūt tas ilgesys privertė jos kūną sujudėti, nes staiga jis pasisuko veidu į nublizgintas orkaitės dureles ir pamatė jos atspindį. Krūptelėjęs jis atsisuko ir uždarė sulčių pakelį, kuris jau buvo pusiaukelėje burnos link.

Pakelį jis pastatė ant virtuvės salelės.

– Dar nemiegi? – ištarė jis nusteбęs. Tarp preciziškai sutvarkytų jo antakių vėl buvo matyti raukšlė.

Fei neatsakė, tik atsistojo ir žengė keletą žingsnių jo link. Jo akys klaidžiojo jos kūnu. Jau seniai jis į ją taip nežiūrėjo.

– Eikš, – pasakė ji švelniai, plonu balsu.

Džekas uždarė šaldytuvo duris ir virtuvė vėl paskendo tamsoje. Tačiau miesto šviesos už lango buvo pakankamai ryškios, kad jie galėtų vienas kitą matyti. Jis apėjo virtuvės salelę, nusišluostė burną atžagaria ranka ir pasilenkė jos pabučiuoti. Tačiau ji nusisuko ir stumtelėjo jį taip, kad jis, praradęs pusiausvyrą, klestelėjo ant kėdės. Dabar vadovavo ji. Jam ištiesus ranką jos sijono link, ji mitriu judesiu nubloškė ranką šalin, tačiau jau po akimirkos uždėjo ją ant vidinės kelio dalies. Ji kilstelėjo sijoną taip, kad jis pamatytų jos nériniuotus apatinius, tikėdamasi, kad juos atpažins, kad pamatys, kokie jie panašūs. Į jos. Tos jaunutės merginos. Nekaltos moksleivės.

Jo ranka slydo aukštyr ir ji negalėjo sulaukyti savyje dejonės. Užuoat pastūmęs kelnaites į šoną, kaip tame vaizdo įrašė, jis jas brutaliai nuplėšė. Ji vėl sudejavo, tik šįsyk garsiau, palinko virš stalo ir švelniai siūbuodama klubais laukė, kol jis atsisagstė kelnų

sagas ir nusismaukė jas žemyn kartu su trumpikėmis. Jis suėmė ją už plaukų ir palenkė dar žemiau prie stalo. Palinko virš jos visu savo svoriu ir ėmė kandžioti jos kaklą. Ji juto apelsinų sulčių, sumišusių su viskio, kurio jis tikriausiai gėrė lėktuve, kvapą. Tvirtu judesiu jis praskėtė jai kojas ir įsiskverbė vidun iš nugaros.

Jis dulkino ją grubiai ir agresyviai, o su kiekvienu judesiu jos juosmuo spaudėsi prie stalviršio. Tai kėlė jai skausmą, tačiau šis skausmas jai atrodė išlaisvinantis – dėl jo ji galėjo pamiršti visa kita ir visą dėmesį sutelkti tik į malonumą.

Ji priklausė jam. Jos pasitenkinimas priklausė jam. Jos kūnas priklausė jam.

– Pasakyk, kai baiginėsi, – ištare ji dejuodama ir glausdama skruostą prie šalto stalviršio, ištepto lipnių lūpdažiu.

– Dabar, – praradęs kvapą ištare Džekas.

Ji atsiklaupė priešais jį ant kelių. Sunkiai šnopusdamas jis sugrūdo savo pimpalą jai į pravertą burną. Suėmęs abiem rankomis jai už pakaušio jis kišo jį dar giliau. Ji stengėsi suvaldyti pykinimo refleksą ir nenusukti galvos. Tiesiog susitaikyk ir priimk. Visada. Tiesiog susitaikyk ir priimk.

Fei savo vaizduotėje matė tą pačią sceną iš porno vaizdelio, o kai Džekas baigė, jai teko malonumas pamatyti tokią pat išraišką jo veide, kaip to mokytojo, pasinaudojusio nekalta jauna mokinuke.

– Sveikas sugrįžęs namo, brangusis, – ištare ji dirbtinai šypsodamasi.

Tai buvo vienas paskutinių kartų, kai jie užsiėmė seksu kaip su tuoktiniai.

Stokholmas, 2001-ųjų vasara

Pirmosiomis savaitėmis Stokholme jaučiausi vieniša. Praėjus dvejiems metams po mokyklos baigimo palikau Fjellbaką už nugaros. Tiek psichologiškai, tiek fiziškai. Nesugebėjau greičiau pabėgti iš tos klaustrofobiškos vietos. Ji mane dusino savo akmenimis grįstomis gatvelėmis, o smalsuoliai niekaip negalėjo palikti manęs ramybėje. Su savimi pasiėmiau tik penkiolika tūkstančių kronų ir geriausius visų dalykų pažymius.

Būčiau norėjusi pabėgti anksčiau. Tačiau visos praktinės smulkmės atėmė daugiau laiko, negu tikėjau. Reikėjo parduoti namą, jį ištuštinti ir atsikratyti visų mane supančių vaiduoklių. Prisiminti mai buvo tokie skausmingi. Vaikstant aplink savo vaikystės namus jie nuolat iškildavo atmintyje. Sebastianas. Mama. Ir, žinoma, tėtis. Nebeliko nieko, kas ją sietų su Fjellbaka. Tik paskalos. Ir mirtis.

Niekas tada nestojo į mano pusę. Tokių nebuvo ir dabar. Taigi susikroviau daiktus ir nesigręžiodama atgal sėdau į traukinį, važiuojantį į Stokholmą.

Ir prisiečiau niekada ten nebegrįžti.

Stokholmo centrinėje stotyje stabtelėjau prie šiukšlių dėžės, nuėmiau galinį telefono dangtelį ir išmečiau SIM kortelę. Taip nė vienas praeities šešėlis nebegalėjo manęs pasiekti. Nebegrėse pavojus, kad kažkas galėtų mane rasti.

Skaitykite likusius
366 iš **384** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykla.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

Skaitomiausia 2019 m. knyga Švedijoje! Europos skaitomiausių knygų topus paveręs karštas ir išradingas psichologinis detektyvas apie rafinuotą išduotos milijonieriaus žmonos kerštą.

Fei įsimylėjo Džeką, kai jie studijavo verslo mokykloje. Džekas buvo „auksinis berniukas“, nerūpestingas, užaugęs apsuptas prabangos, tuo tarpu Fei turėjo daug ir sunkiai dirbti, kad paslėptų savo praeitį.

Kai Džekui prireikia pagalbos pradedant verslą, Fei nedvejodama meta studijas, kad galėtų jam padėti – dieną dirba padavėja, o naktimis kuria Džeko verslo strategijas.

Gimus kūdikiui, Fei tampa namų šeimininke, tegu ir turtingesne, nei kada nors svajojo būti. Tačiau palaipsniui ji vis toliau stumiama iš verslo pasaulio, Džekas pamiršta, ką jai teko paaukoti dėl jo sėkmės, jis menkina jos protą bei sugebėjimus ir darosi vis svetimesnis.

Kai Fei sužino, kad vyras slepia romaną su kita moterimi, gražus jų gyvenimo fasadas sugriūva...

Bet net pragare nėra tokio blogio, kokį gali sukurti keršto ištroškusi moteris, slepianti tamsią praeitį.

Džekas gaus tai, ko nusipelnė. Ir dar daug daugiau...

Šiame įtraukiančiame, tiesiog įelektrintame psichologiniame trileryje persipina seksualumas, išdavystė, paslaptys ir moters kerštas – žiaurus, tačiau kerintis savotišku grožiu...

Camilla Läckberg sugebėjo įnešti naujų vėjų į literatūrą ir praplėsti detektyvo žanro ribas – naujausia šios autorės knyga *Auksinis narvelis* iš Fei keršto diologijos įtraukia į šiuolaikišką, įslingą, autentišką ir – kartais – žiaurią užgautos moters pykčio istoriją. Camilla Läckberg vadinama Europos kriminalinių knygų karaliene. Jos knygos dievinamos ne tik Švedijoje (šalyje, pagimdžiusioje Stiegą Larssoną ir Larsą Keplerį!), kur ji buvo Nr.1 2019-aisiais, o 2020 m. vasarą pasirodžiusi antroji diologijos apie Fei dalis tapo perkamiausia metu knyga, bet ir visame pasaulyje. Rašytoja užkariavo perkamiausių topus daugiau nei 60 šalių, o jos romanai parduoti daugiau nei 25 milijonų tiražu.

Nuotrauka: © Magnus Ragnar

SKAITYKITE
ANTRĄJĄ
FEI KERŠTO
DALĮ NUO
2020 M.
GRUODŽIO

ĮTEMPTAS SKANDINAVIŠKO DETEKTYVO ŠEDEVRAS

Jeigu jums patinka Stiego Larssonas ir Jo Nesbø detektyvai, privalote perskaityti romaną „Auksinis narvelis“.

OBUOLYS

ANO 2004

fbuolys.lt

ISBN 978-609-484-162-0

www.obuolys.lt

Knygos pigiau, įdomiau ir išsamesnės nemokamai

KITI FORMATAI:

Audioknyga

Elektroninė knyga